

НІМЕЦЬКІ ПРОМИСЛОВЦІ ПРО СВОЮ ПОДОРОЖ ДО РАД. СОЮЗУ

Розмова з головою делегації німецьких промисловців.

Кореспондентка московської "Правди" Кайт телеграфує з Берліна, що вона вийшла була вранці 11 березня на зустріч представникам німецької промисловості, що повертали з СРСР. У поїзді вона довго розмовляла з промисловцями з приводу їхніх вражень та наслідків переговорів у Москві.

Голова делегації промисловців, член партії центру Клекнер висловив своє задоволення з приводу великого успіху, Клекнер не раз підкреслював незвичайну гостинність, з якою делегація привітали в СРСР. Він відзначив, що завдяки блискучій організації прийому промисловців, їм пощастило цілком використати своє перебування в СРСР. Він вважав, до речі, за потрібне спростувати тенденційне повідомлення, ніби серед членів делегації виникли якісь суперечки.

Навіяки, — підкреслює він, — ні серед членів делегації, з одного боку ні між делегацією й представниками радянських установ, — з другого, не виникло ні найменших суперечок. Через те, що делегація складалася із 17 чоловіка, то їй, звісно, довелося розподілити на окремі комісії.

Крім конкретних наслідків подорожі, Клекнер надає великого значення тому, що керівники німецької промисловості вперше мали змогу персонально познайомитися з вищими представниками радянської політики й економіки. Клекнер з великою пошаною говорить про радянських діячів, з якими делегація довелося мати справу.

— Це, — каже він, — дуже длопити люди, які чудово знають свою роботу. За три-чотири роки вони дійшли великих наслідків, хоч їм доведеться ще чимало попрацювати. Досі їм пощастило надзвичайно швидко полагодили й збудувати фабрики та устаткувати їх за останнім словом техніки. Тепер треба навчитися правильно експлуатувати ці підприємства. Але вони навчаються й цього.

Далі Клекнер підкреслює, що докладний обмін думками з керівниками радянського господарства був для німецьких промисловців дуже корисний, бо вони мали змогу скласти собі повну картину про радянські справи. Становище Радянського Союзу, як виявилося, багато

Наступ німецького робітництва на уряд голоду й злиднів

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ НІМЕЧЧИНИ МОБИЛІЗУЄ МАСИ НА БОРЮТБУ З НАДЗВИЧАЙНИМ ДЕКРЕТОМ ГІНДЕНБУРГА.

ВІДБУВСЯ ЗАГАЛЬНО-НІМЕЦЬКИЙ З'ЇЗД РЕВОЛЮЦІЙНОЇ МОЛОДІ.

Не зважаючи на заборону, мітинги та демонстрації революційної молоді в Берліні відбулися під знаком загальнонімецького дня молоді. З найвіддаленіших кутків Німеччини пішки, на байчикях та за допомогою велосипедів прибули на з'їзд тисячі молодих робітників і серед них не тільки комсомольці, але й позапартійна, соціал-демократична та католицька молодь. Комсомольці в інжентурних провадках у центрі та в робітничих районах Берліну невтомно агітували. На раді підприємств відбулися демонстрації протесту проти заборони юнацького дня. На з'їзді будинок розділено тисячі плякатів, присвячених юнацькому дню.

У багатьох місцях гучними закликами протестувати проти диктаторського декрету уряду. Над пролетарським районом у Берліні — Веддигом пролетів літак з великим гаслом "Рот-фронт". Не зважаючи на поліцейські репресії, у Фрідріхсфельді, де поховано Карла Лібкнехта, Розу Люксембург та інші жертви революції відбулася багаточисельна демонстрація молодих комуністів. Як повідомляють "Роте Фане", ввечері там по-таємно засідав заборонений Гржезімський загальнонімецький з'їзд революційної молоді, який відбувся під гаслами єдиного революційного фронту боротьби проти погублення молоді виборних

РЕВОЛЮЦІЙНА ПРОПОЗИЦІЯ ОРГАНІЗУЄ БОРЮТБУ НІМЕЦЬКИХ МЕТАЛІСТІВ.

В Ессен відбулася конференція металістів Райну і Рур, приєдналих до революційної пропозиції. Конференція склала, щоб організувати боротьбу проти зниження зарплати металістів. На конференції було 187 делегатів від 56 металургійних підприємств, на яких працюють 112,756 робітників. Конференція ухвалила запропоновану від революційної пропозиції програму боротьби. Ухвалено обрати комітет для підготовки боротьби, який має визначити термін оголошення страйку. Одногосподарство ухвалено протесту проти надзвичайного декрету Гінденбурга.

РОЗГОРТАЮТЬ БОЙОВІ ПРАПОРИ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

"Роте Фане" публікує багато приїждів і статей, присвячених всенімецькому дню революційної молоді. Одержано привітальні телеграми від розгортанні цієї боротьби відсутності єдиного фронту каталістичних країн проти СРСР. При цьому газета отверто визнає, що різні пан-європейські й господарські конференції, скеровані проти СРСР, "Банкір", що є органом інтервенціоністських ділових кола Чехословаччини, зазначає, що зусилля французького капіталу утворити єдиний фронт проти СРСР, зустрічають останнім часом у цілому світі чимраз більше розуміння.

ВИКРИТТЯ ІНТЕРВЕНЦІОНІСТСЬКИХ ЗАДУМІВ ФРАНЦІЇ

Газета приватної банківської фірми І. Ліон "Банкір" в Празі опублікувала статтю "Троза зі Сходу". Ця стаття характеризує позицію ділових кіл Чехословаччини, що поділяють політичне настановлення Крайшля (лідера націонал-демократичної партії Чехословаччини, ворожої до СРСР). Конституційні величезні успіхи індустріалізації і радгоспного будівництва в СРСР, газета одночасно робить мерзенні антирадянські вихватки про "примусову працю" в СРСР, "радянський доміпінг" і т. ін., намагаючись накреслити заходів боротьби з "радянською конкуренцією". Газета вважає за гальмо в

КАТУВАННЯМ ВИМУШУЮТЬ ЗІЗНАННЯ В ПОЛЬСЬКИХ ЗАСТІНКАХ

В дні 31 березня — 3 квітня відбулася у Львові розправа проти 5 молодих українців, яких поставила польська влада на суд за те, що протягом 1930 р. вели у Львові та в Сокальщині протидержавну роботу, закликаючи до підпалів панських штирт і інших революційних дій.

Підсудні: 1) Володимир Мельник, 18 років, студент прав; 2) Кайм Гарасимчук, 19 років; 3) Вол. Боярський, 19 років; 4) Дмитро Штикало, 21 років; 5) Іван Цюра, 22 років, селянин.

Володимир Мельник, який признався на поліції до вчинення, які видиває акт обвинувачення, відкликав ці зізнання, пояснюючи, що вони були вимушеними биттям.

Предсідник. Ви кажете, що вас на поліції били, скажіть мені, як і куди вас били?

Підсудний В. Мельник. Мене спровадили до темної сади, накинута крч, зв'язали руки, поклали на лаву і били в п'ять.

І БІЛОРУСЬКІ ХРУНІ ПЕРЕГОВОРЮЮТЬ З ШЛЯХТОЮ ЗА ГАРБАТОЮ

Західно-білоруська буржуазія від Польщі не лишається позаду українських ренегатів з УНДО-радикального блоку.

Знаний ренегат Островський, що відіграв провокаторську роль на процесі "Білоруської Громади", зрештою організував й перейшов на польський бік, позавдавав лаври Лущинським і Галушчинським і на виступах, кинувся налагоджувати польсько-білоруську угоду.

Подібно, як польсько-українські переговори, переговори між польською й західно-білоруською буржуазією ведуться "поуфно", довірливо, в тайні перед західно-білоруськими масами.

Одне є певне, що любов між підсудниками й західно-білоруськими фаністами з дня на день міцніє.

З кінем березня ц. р. відбулася в сільських виленьського воєводи Кір-

ткіса "польсько-білоруська гербатка", на якум обговорювано польсько-білоруське зближення. Головою цих зборів був не хто інший, як генерал Желіговський, що силою злочини для Польщі Вильно. З головним рефератом про угоду виступив Островський, який підкреслює, що він не вважає собі іншого розв'язання білоруської проблеми, як у рамках польської держави.

Щу за угоду з підсудниками Островський признає надзвичайно скромну. Він заявив, що за теперішніх умов не можна й мріяти про відкриття (свого часу закритих польською владою) 500 білоруських шахт. Білоруська "громадськість" — запевняє Островський — задоволься б з відкриттям однієї білоруської шахти на кожний повіт і трьох середніх білоруських навчальних закладів у Кельську, Новоградку і Вильні.

СТРАШНИЙ ПОХІД БЕЗРОБІТТЯ

На Горішньому Шлеську капіталісти признають шораз нові тисячі робітників до редуції.

В копальні "Мир" в Новому Бойтені зажадали звільнення 326 гірників. В "Мирі" працює тепер 1,836 робітників, підчас коли перед війною працювало тут 3,600 шахтарів.

В копальні "Емінеці" у Катувіях заповідають редуцію 100 робітників.

В копальні "Вольфанг" зредуковано вже 150 робітників.

Демобілізаційний інспектор міністерства праці дозволив на редуцію 100 гірників у копальні "Літандра" в Чорному Лісі і на звільнення 100 шахтарів у копальні "Готтард".

Величезні редуції заповідено на копальні "Грабля Францішк" і "Туту признає до редуції 1,150 робітників.

Урава копальні "Вавель" зажадала від міністерства праці дозволу на видалення 895 шахтарів і 12 нижчих урядовців.

почули, що є країна, де ні кризи, ні надвиробництва, ні безробіття, ні селянського зупинення більше нема. Радянська делегація протиставила песимізму та брехливій метушливості конференції блискучу картину могутнього розвитку сільського господарства в СРСР на засадах колгоспів та радгоспів. Перемоти соціалістичного рільництва говорять трудящому міжнародному селянству: довірте свою долю не виковічним гнобителям поміщикам та буржуазії, а братам — революційним робітникам, які знають шлях визволення від злиднів і каторжної праці капіталістичного ладу.

Римська конференція з'їхалася — розіталася ні з чим — напередодні весняних сільсько-господарських робіт. Капіталістичний світ зустрічає весну під гаслом скорочувати посівну площу, руйнувати виробничі сили. А країна Рад розгортає переможно боротьбу за поширення ланів, за поліпшений обробіток землі, за найбільшу продукцію. У капіталістичних "друзів народу" вони

ПЕРЕВІРЕНИЙ ШЛЯХ

Чергова міжнародна аграрна конференція закінчилась так само, як і попередні: жалюгідним провалом.

Поміщики, верховоди банків та буржуазні урядовці з'їхалися до Риму шукати хитрих засобів проти сільсько-господарської кризи, що глибоко вразила капіталістичний світ. Від руйнаційного впливу цієї кризи, звісно, більш за все терплять численні маси дрібнопопів та середнього селянства, що в більшості країн становлять переважну частину населення. Селянство в цілому світі перебуває у тяжких, нечуванях злиднях, Падіння світових цін, різке звуження ринків збуту та погіршення умов кредиту й оренди призводять до знецінення селянської праці, створюють глуху тривогу та гостру невпевненість завтрашнього дня.

Де ПРИЧИНА цим явищем? Найближчою й безпосередньою причиною є те, що останніми роками врожай хліба в о-

середній частині світу зменшується на 10 відсотків порівняно з довоєнним, а населення збільшилося лише на 5 відсотків. Так відповідала суша економічна статистика. Але вона по суті нічого не пояснює. Пропозиції перевищують попит.

Але хіба це правда, що в капіталістичних країнах задоволено увесь справжній попит, справжні потреби людності? Хіба не є загально-відомим фактом те, що мільйони людей по всіх країнах капіталу ведуть голодне або напівголодне існування, та що в Німеччині, Чехословаччині, в Польщі, в Америці ледве не щодня цілі родини кінчають життя самогубством через безкрайні злидні та голод. А поруч гинуть, не знаходячи збуту мільйони тонн зерна та інших продуктів, що могли б врятувати життя тисячам й тисячам. Де ж причина цих страшних суперечностей? Найглибша і справжня при-

чина сільсько-господарської кризи є та ж сама, що й причина загальної кризи збуту в господарстві буржуазних країн. Вона полягає в умовах сільсько-капіталістичної системи, що катастрофічно знижує життєвий рівень міського пролетарського населення та ділових народних мас, 35 мільйонів безробітних; а разом з родинами щонайменше 100 мільйонів осіб — хіба це не є додатковий ринок збуту? Але вони не мають чим платити й тому не можуть споживати.

В Німеччині, крім 5 мільйонів безробітних, щонайменше 16 мільйонів осіб — половина трудящої людності країни — має напівголодний місячний бюджет, нижче 100 марок (кож 15 доларів). Чи дивно, що в цій країні, де голод все дуже стискає робітників передмістя, селяни позбавлені можливості збувати свої продукти.

Промислова криза сполучається з кризою аграрною, яка в самій Німеччині засуджує мільйони карликових та дрібних селянських господарств повільно гинути під пресою податків, руйнаційних умов о-

ренди та лихварства. Ще гірший стан селянства у Польщі на Балканах, в придунайських країнах.

Щоб врятувати міжнародне селянство немає іншого шляху, ніж революційне знищення капіталістичного ладу. В рамках капіталізму немає просвіту для мільйонів дрібних і середніх селян. Для основної маси селянства неіснують сучасні техніка, великі машини і трактори, бо їх не можна доцільно використати на роздроблених ділянках. Бо, по-друге, вони не мають чим платити за них, щоб підвищувати продуктивність та виробничі сили. А сучасний капіталізм, що загинув, не бачить іншого виходу із аграрної кризи, як скорочення засівів, як відмовлення від сучасних засобів праці, як штучне відкидання людства на десятиріччя назад.

Зменшити засівні площі — такий головний рецепт, що пропонують селянству його великопанів ратівники. Іще разніш, в 1930 р. з цієї ж порадою звернувся до фермерів своєї країни американський уряд Гувера. Другий рецепт, який винайшли на римській

конференції — це пропаганда за більше споживання хліба. Це звучить, як обурливе глузування з мільйонів людей, що вмирають з голоду. Але насправді буржуазія не до жартів.

Буржуазні класи примушувати шукати заходів пом'якшити аграрну кризу, бо вони розуміють чим це тхне, якщо селянське незадоволення та заколот широким фронтом змусить до організованого революційним рухом пролетарських мас. Та вся справа в тому, що буржуазія вже неспроможна вигадати нічого іншого, крім цих реакційних і нездійснених дурниць. Але при всіх їхній безпорадності ухвалили римської конференції просякнуті одною ціллю ясною тенденцією: розв'язати аграрну кризу коштом трудящої людності на користь поміщиків і гнати.

Проті, римська конференція не минеся дурно для мільйонів селян. З трибуни конференції вони почули дещо важливіше, ніж ліцемерне бар'язання поміщицько-імперіалістичних "друзів народу". Вони